

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cuius Iudicisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.l.], 1645

§. 12. Diuitum æquè malis, ac nummis carent pauperes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

Appono hinc talia expertum & confitentem Augustinum. *Inhiabam, inquit, honoribus, lucris, coniugio, & tu irridebas. Patiebar in eis cupiditatibus amarissimas difficultates, te propitio tantò magis, quantò minùs sinebas mihi dulcescere, quod non eras tu, &c.* Et paulò infra: *Quàm ergo miser eram! & quomodo egisti, ut sentirem miseriam meam, die illo, quo, cum pararem recitare Imperatori laudes, quibus plura mentirer, & mentienti faueretur abscentibus: easq; curas anhelaret cor meum, & cogitationum tabificarum febribus aestuaret. Transiens per quendam vicum Mediolanensem, animaduerti pauperem mendicum, iam credo saturum jocantem atq; letantem: & ingemui, & locutus sum cum amicis, qui mecum erant, multos dolores insaniarum nostrarum: quia omnibus talibus conatibus nostris (qualibus tunc laborabam, sub stimulis cupiditatum, trahens infelicitatis mee sarcinam, & trahendo exaoggerans) nihil vellemus aliud, nisi ad securam letitiam peruenire, quo nos mendicus ille iam praeceßisset, nunquam illuc forte peruenturos.*

§. XII.

Dinitum aequè malis, ac nummis, carent pauperes.

Ex his exemplis perspicuum est, quàm

R 5

verum

S. Augustin. l. 6.
Confess.
cap. 6.

verum sit illud adagium; *Vallus vitem decipit*. Ut enim valli, quibus vites alligatæ fulciuntur, nonnunquam, radicibus actis, ramis ac frondibus suis vitem strangulant, aut prostrati palmitem secum trahunt; sic diuitiæ & rerum abundantia quibus opulenti nituntur, dum lætitiis & voluptatem sperantur parituræ, plerumq; curas gignunt, & mille sollicitudinum procellas. Vbi enim plures curæ, quàm apud opulentos? vbi rarior quies, quàm apud opulentos? vbi somnus interruptior, quàm apud opulentos? vbi ciborum maius fastidium, quàm apud opulentos? vbi frequentior nausea vini, quàm apud opulentos, qui, postquam se *ad summum gutturem*, vt Comicus ait, ingurgitarunt, omnia conuomunt? vbi lites acerbiores, quàm apud opulentos? Et hæc vita non sit amara? cum tamen pauperes, nec tineam metuant, nec furem; & totas noctes securi dormiant, postquam mucido, tâquam Deorum cibo, & limpida, tanquam nectare, sese suauissimè refecerunt. Videte igitur, quàm sit *dulcis & rectus Dominus: ijs*, qui sunt sine solatio auri atq; argenti, *dulcis*: qui autem spem in auro incertam & sollicitam habent, *rectus*. Dispiciate ergo, quàm
amarum

Psal. 24. 8.

amarum ſit, relinquere Dominum Deum, ac fodere ſibi cisternas diſſipatas. Duo enim, ait, mala fecit populus meus: Me dereliquerunt fontem aqua viva, & foderunt ſibi cisternas diſſipatas, quæ continere non valent aquas.

Jerem. 2.

19.

Jerem. 2.

13.

C A P V T XII.

Non ſolum Religioſos & peculiareſ Dei ſervos, ſed & ſeculareſ prodigioſè curatoſ & paſtoſ.

§. I.

Nihil deeſſe timentibuſ Deum.

NE quis autem exiſtimet, Prophetis tantum, atque Apoſtoliſ, viriſque Eremitiſ, & Religioſiſ hanc à Deo curam impendi, ſuppertunt & rationeſ, & præter ea, quæ de Lydwina diximus, aliſq; alia exempla, quæ demonſtrant, hanc paternam filiorum alendorum providentiam, in alioſ quoq; fuiſſe corruatam. *In præmiſſiſ veritatis nemo dubitet, inquit D. Hieronymuſ. Sit homo, qui eſſe debet, & mox addentur ei omnia, propter quem facta ſunt omnia. Quidquid eſt in hoc terrarum orbe, hominiſ cauſa, conditum eſt. Nihil igitur ſe hominiſ utilitati ſubducet, niſi ille ſe Dei obſequio ſubducatur. Igitur ſi homo ad eam, quam Deo debet,*

Supra
c. 18.

S. Hieron.
in c. 6.
Matth.